

og ingenlunde taknemmelige Arbejde, som det er at lede en Forening, skaffe Foredragsholdere, afholde Møder, oprette Kursus m. m., bør saa ikke i det mindste Medlemmerne vise saa megen Interesse og Forstaaelse, at de efter bedste Evne søger at støtte Arbejdet ved nu og da at give Møde og derved lægge deres Paaskønnelse for Dagen?

Jeg synes de »døde« skulde tænke lidt herover, enten de saa bor i X-købing eller i Y-købing.

Hvis denne lille Henvendelse nu heller ikke hjælper, hvad mere skal en stakkels Formand saa gøre? Maaske »gaa af« og lade andre prøve Kræfterne.

Kom med et godt Raad!

En Kredsformand.

Husmandsloven.

Den i den nu afsluttede Rigsdagssamling vedtagne Lov om Oprettelse af Husmandsbrug ligner i det store og hele sine Forløpere.

Det Princip om Hjælp til Selvhjælp, der var knæsat i disse, bygges der stadigt videre paa. De Ændringer, der er foretagne, gaar derfor ogsaa hovedsageligt ud paa at udvide og forbedre i forskellige Retninger. For dem, der anerkender, at selve Metoden i det væsentligste er rigtig, er der altsaa kun Grund til Glæde.

Paa et Punkt er der dog sket en Ændring, som — selv om den synes nok saa selvfølgelig — dog maa siges at være et Brud paa de hidtil fulgte Regler, nemlig *Bestemmelsen om Adgang ogsaa for ugifte Kvinder.*

Denne Bestemmelse vil sikkert i mange Kredse og særlig blandt Kvinderne vække overordentlig Tilfredshed.

Men ind i denne Følelse af Tilfredshed blander sig her som næsten altid nogen Bitterhed og man spørger uvilkaarligt: hvorfor i al Verden har man nu ikke gjort Skridtet fuldt ud og aabnet Adgangen ogsaa for gifte Kvinder?

Dette Spørgsmaal synes at være ret vanskeligt at faa besvaret. I Folketingsudvalgets Betænkning er der ingen Tale om Undtagelser for gifte Kvinders Vedkommende, og det samme er Tilfældet med den Form, hvori Forslaget vedtoges af Folketinget.

Først i Landstingsudvalgets Betænkning findes Ændringen »ugift« indskudt. Og dette er sket uden nogensomhelst nærmere Motivering.

Ved Lovforslagets anden Behandling i Landstinget modtog Landbrugsministeren, Hr. A. Nielsen, Ændringen med den Bemærkning, at *den var i fuld Overensstemmelse med de Forudsætninger, der havde været tilstede baade fra Folketingets og hans Side.*

Det synes saaledes nærmest, som om d'Herrer Lovgivere har været fuldt ud enige om at opfatte Situationen saaledes, at det Ønske, der i Efteraaret blev fremsat af »Dansk Kvindesamfund« om, at der blev aabnet Adgang ogsaa for Kvinder, kun kunde gælde de ugifte Kvinder. Den nu vedtagne Lov skal revideres om 5 Aar, nemlig i Rigsdagssamlingen 1913—14.

Det maa da blive en Opgave for Kvinderne i den mellemliggende Tid gennem deres Organisationer at rejse en stærk Stemning for, at ogsaa denne sidste Skranke maa falde. Det maa gøres d'Herrer Lovgivere begribeligt, at førend der er aabnet Adgang for *alle kvalificerede Mænd og Kvinder, gifte som ugifte*, kan det ikke anerkendes, at Retfærdighedskravet er fuldt ud gennemført.

R. S. Glarbo.

Ny kvindelig Dr. phil.

Fru cand. mag. Kirstine Meyer, der er almindelig kendt og afholdt for sin omfattende Lærervirksomhed, og som paa Grund af sine videnskabelige Arbejder nyder stor Anseelse, har d. 10. ds. disputeret for den filosofiske Doktorgrad i Fysik og vundet den med Hæder.

Kvinderne i Københavns Borgerrepræsentation.

Under en Forhandling angaaende Kioskselskabets Forhold tog Fru cand. polyt. Arenholt Ordet for en Forbedring af Kioskdamerne Stilling. Ikke alene deres Lønforhold men navnlig de Vilkaar, hvorunder de arbejder, viser sig nemlig at lade meget tilbage at ønske. Damerne sidder saaledes indelukket uafbrudt i 7 Timer i et lille Rum, som de i al den Tid *ikke et Øjeblik*